

Publicerad 2016-01-05 19:17 av Nimbus

Offer innanför mina egna murar

Hur allt började framträder inför mitt inre,
ljudet av mina klackar trampandes på asfalten,
kunde inte varit mer obarmhärtigt tydliga än nu

Vinden fångade mitt förstånd och slog det mot betonghusen
Huruvida jag tänkte rationellt, var då för mig irrelevant
Med morgonrock öppnade du dörren till självföraktets port
Jag förmådde mig att inte ens ringa på dörrklockan
den brinnande elden skulle bara skrämt mig

För enbart några sekunder skymtade jag en relation fallera,
men även hur den jag trodde var jag, föll till marken och dog
Självrespekten och det egna värdet ligger nu på tröskeln,
med satan själv trampandes på det varje dag
En fysisk dörrmatta hade du inte,
men om man kollade riktigt noga,
så kunde se en och annan kvinnas befängda val ligga där
Däribland mina egna

När man kom dig alltför nära inpå livet,
då fick man valet att antingen slicka dina tår,
eller helt enkelt upphöra att existera

Alla lögner tärde och högg sig fast på samvetet
Att varje dag ljuga för den man älskar mer än allt,
åt inte bara upp kärleken, utan även känslan av mig
Hur säger man till sin själsfrände:
älskling, jag blev slängd likt en bagatell i gatstenen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nimbus med Poeter.se id #49197 innehar upphovsrätten